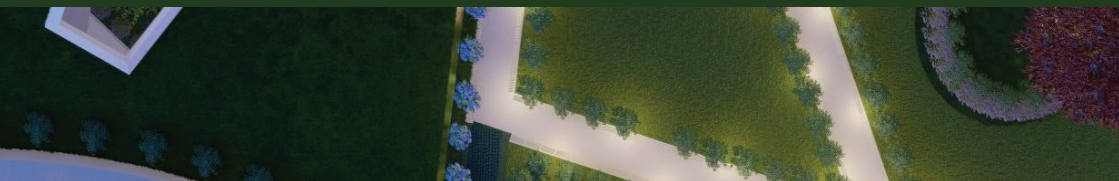

‘Abdu’l-Bahá
PĒDĒJĀ GRIBA UN
TESTAMENTS

‘Abdu’l-Bahá

Pēdējā griba un
testaments

Rīgas Bahai ticības draudze
2021

UDK 286

Ab314

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas
„Vienotības pērles” vietnē: www.bahai.lv/biblioteka/

Tulkots no teksta angļu valodā *Writings and Talks of
'Abdu'l-Bahá: Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá*. Pieejams:
<https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojusi Renāte Ābeltiņa 2016. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektors: Pēteris Folkmanis

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2021

© Bahá'í International Community, angļu valodā

© Bahá'í International Community, vāka attēls

ISBN 978-9934-9070-7-4 (PDF)

ISBN 978-9934-9070-6-7 (iespiesta)

‘Abdu’l-Bahá

Pēdējā griba un testaments

Dokuments bija rakstīts trīs daļās
no 1901. līdz 1908. gadam.

Oficiāli tas tika nolasīts Svētajā Zemē
1922. gada 3. janvārī.

PIRMĀ DAĻA

Tālāk sekos 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksti un testaments

Lai slava Viņam, kas ar savas derības vairogu ir aizsargājis savas Lietas templi no šaubu šautrām, kas ar sava testamenta sekotājiem ir saglabājis sava labvēlīgā Likuma svētvietu un pasargājis savu taisno gaismas ceļu, līdz ar to apturot derības pārkāpēju uzbrukumus, kuri ir draudējuši sagāzt Viņa dievišķo Ēku, kas ir stāvējis nomodā par savu vareno cietoksni un visu godināto ticību ar to cilvēku palīdzību, kurus neietekmē neslavas cēlāju paļas, kurus nekādi pasaulīgi aicinājumi, slava vai vara nespēj novērst no Dieva derības un Viņa testamenta, ko radījuši Viņa skaidrie un nepārprotamie vārdi, kurus rakstījusi un atklājusi Viņa Visugodinātā Spalva un pierakstījusi uzraudzītajā vēstuļrakstā.

Lai sveiciens un cildinājums, svētība un godība dievišķā un svētā Lotus Koka primārajam zaram, kas svētlaimīgs, maigs, zaļojošs un ziedošs cēlies no Svēto Koku diādes; visbrīnīšķīgākajai, neatkārtojamai un nenovērtējamai pārlei, kas atspīd no bangojošo jūru diādes dzelmes; Svētā Koka atzariem, debesu Koka dzinumiem; tiem, kas lielajā šķelšanās dienā ir palikuši stingri un nelokāmi uzticīgi derībai; Dieva Lietas Dižrokām (pīlāriem), kas ir plaši izplatījuši dievišķās vēsmas, paziņojuši Viņa pierādījumus, pasludinājuši Viņa ticību, vēstījuši Viņa likumus, atraisījušies no visa, tikai no Viņa vien nē, iestājušies par taisnīgumu šajā pasaulē un iedeguši Dieva mīlestības guni savu kalpu sirdīs un dvēselēs; tiem, kas ir ticējuši, bijuši pārliecināti, stingri turējušies pie Viņa derības un sekojuši Gaismai, kas pēc manas aiziešanas atspīdēs no

dievišķās vadības Rīta Zvaigznes – jo raugi! – viņš ir svētītais un svētais zars, kas atzarojies no Svēto Koku Diādes. Labi klājas tam, kurš meklē patvērumu viņa pavēnī, kas apņēm visu cilvēci.

Ak jūs, Tā Kunga mīļotie! Visdiženākā no visām lietām ir patiesās Dieva ticības aizstāvība, Viņa likumu ievērošana, Viņa Lietas aizsargāšana un kalpošana Viņa Vārdam. Desmittūkstoš dvēseļu ir lējušas savu svēto asiņu straumes šajā ceļā, ziedojušas Viņam savas dārgās dzīvības, steigušās svētā ekstāzē uz godības pilno mocekļu dzīves lauku, pacēlušas Dieva ticības karogu un ar savām asinīm uzrakstījušas Viņa dievišķās vienotības vārsmas uz pasaules plāksnes. Viņa Svētības, Cildenā (lai mana dzīve tiek ziedota Viņam) svētās krūtis bija kļuvušas par mērķi likstu šautrām, un Mázindarán pilsētā Abhá Dailes svētītās kājas (lai mana dzīve tiek ziedota Viņa mīļotajiem) bija tik smagi cietušas, ka tās asiņoja un bija vienās brūcēs. Viņa kaklu ieskāva važas, un Viņa kājas bija ieslēgtas siekstā. Piecdesmit gadu garumā katru stundu Viņam bija jāpiedzīvo jauni pārbaudījumi un nelaiemes, un negaidītas likstas un rūpes uzmācās Viņam. Viena no tām bija tāda, ka pēc tam, kad Viņš bija pārcietis likteņa nepastāvību un triecienus, Viņš kļuva par bezpajumtnieku un klejotāju un krita par upuri jaunām nepatikšanām un grūtībām. Irākā pasaules Auseklis bija tik ļoti pakļauts ļaunprātīgu ļaužu viltībām, ka Viņa diženums tika aizēnots. Vēlāk Viņu izsūtīja trimdā uz Lielo pilsētu (Konstantinopoli) un no turienes uz Noslēpumu zemi (Adrianopoli), no kurienes pēc netaisnīgiem pāridarījumiem Viņu beigās ieslodzīja Diženajā cietumā (Akká), Viņu, pret kuru pasaule bija bijusi tik netaisnīga (lai

mana dzīve tiek ziedota Viņa mīļotajiem), kurš četras reizes bija izsūtīts no pilsētas uz pilsētu, līdz beigās Viņam piesprieda mūžīgu ieslodzījumu un iemeta šajā cietumā kopā ar lielceļa laupītājiem, bandītiem un slepkavām. Tas bija tikai viens no pārbaudījumiem, kas bija jāizcieš Svētītajai Dailei, un pārējie pārbaudījumi bija tikpat smagi kā šis.

Un tomēr vēl viens pārbaudījums bija Mírzá Yaḥyá naidīgums, viņa neiedomājamā netaisnība, nekrietnība un dumpīgums. Lai gan šis Pārestības Cietušais, šis Cietumnieks, bija kopš Yaḥyá bērnības ar savu mīlošo laipnību sildījis viņu pie sirds, ikvienu brīdi apveltījis viņu ar savām maigajām rūpēm, cildinājis viņa vārdu, sargājis viņu no ikvienas nelaimes, centies likt viņu iemīlēt visiem šajā un nākamajā pasaulē, un par spīti Viņa Svētības, Cildenā (Báb) stingrajiem norādījumiem un padomiem, un Viņa skaidrajam un nepārprotamajam brīdinājumam: „Sargies, sargies, lai deviņpadsmit Dzīvā Burti un tas, kas ir atklāts Bayán, netiek tev aizplūvurots!” Mírzá Yaḥyá noliedza Viņu (Bahá'u'lláh), izturējās pret Viņu nepatiesi, neticēja Viņam, sēja šaubu sēklas, aizvēra acis uz Viņa skaidrajām vārsēm un novērsās no tām. Būtu bijis labi, ja viņš būtu bijis mierā ar visu to. Nē, viņš pat mēģināja izliet (Bahá'u'lláh) svētās asinis un tad sacēla lielu troksni un kņadu, apvainojot Bahá'u'lláh ļaunprātībā un cietsirdībā pret viņu. Kādu musināšanu viņš uzsāka un kādu ļaunuma vētru viņš sacēla Noslēpumu zemē (Adrianopolē)! Beigās viņš panāca, ka pasaules Auseklis tiek izsūtīts trimdā uz Diženo cietumu un, ka Viņam bija jācieš smagi pārīdarījumi, un, ka Viņu ievietoja šī Diženā cietuma rietumu daļā.

Ak jūs, kas stingri un nelokāmi ievērojat derību! Galvenais musinātājs, galvenais ļaunuma ierosinātājs Mírzá Muḥammad ‘Alí ir pametis Lietas pavēni, lauzis derību, viltojis Svēto Tekstu, radījis smagus zaudējumus patiesajai Dieva ticībai, izklīdinājis Viņa ļaudis, ar niknu ļaunprātību centies nodarīt sāpes ‘Abdu’l-Bahá un ar lielu naidu ir uzbrucis šim Svētā Sliedzīgam kalpam. Viņš ir tvēris ikvienu šautru un metis to, lai pāršķeltu šī netaisnīgi cietušā kalpa krūtis, viņš ir izmantojis ikvienu izdevību, lai ievainotu mani, viņš netaupīja indi, lai saindētu šī nelaimīgā dzīvi. Es zvēru pie vissvētās Abhá Dailes un pie Gaismas, kas atmirdz no Viņa Svētības, Cildenā (lai mana dvēsele tiek ziedota Viņu pazemīgajiem kalpiem), ka šīs netaisnības dēļ Abhá ķēniņvalsts paviljona iemītnieki ir noskumuši, debesu pulki vaimanā, nemirstīgās debesu kalpones visaugstākajā paradīzē ir sacēlušas žēlabas, un eņģeļu pulki nopūšas un gauži vaid. Tik smagi ir šīs nekrietnās personas nodarījumi, jo viņš iecirta cirvi Svētītā Koka saknēs, deva smagu triecienu Dieva Lietas templim, pildīja ar asiņainām asarām Svētītās Dailes mīļoto acis, kūdīja un skubināja vienīgā patiesā Dieva ienaidniekus, ar savu derības noliegšanu novērsa daudzus patiesības meklētājus no Dieva Lietas, atdzīvināja Yaḥyá sekotāju sagrautās cerības, padarīja sevi nicināmu, lika Visdzižākā Vārda ienaidniekiem kļūt nekaunīgiem un augstprātīgiem, noraidīja stingrās un pārlicinošās vārsmas un sēja šaubu sēklas. Ja Mūžsenās Dailes apsolītā palīdzība nebūtu ik brīdi visžēlīgi piešķirta šajā laikā, tāpat kā tas ir visos citos laikos, lai cik necienīgs viņš arī nebūtu, bez šaubām, viņš (Muḥammad ‘Alí) būtu sagravis, nē, pilnīgi iznīcinājis Dieva Lietu un galīgi sagāzis dievišķo Ēku. Bet, lai slavēts ir Tas Kungs, tika saņemta Abhá ķēniņvalsts panākumus nesošā palīdzība, debesu

valstības pulki steidzās mums nest uzvaru. Dieva Lieta izplatījās tuvu un tālu, visur atskanēja Patiesīgā aicinājums, visos apgabalos ļaužu ausis bija pievērstas Dieva Vārdam, Viņa svētuma karogs tika atraisīts un krāšņi plīvoja, un tika skandētas vārsmas, kas godināja Viņa dievišķo vienotību. Tagad, kad Dieva patiesā ticība var tikt aizstāvēta un aizsargāta, Viņa likumi pasargāti un saglabāti un Viņa Lieta ir droša un neapdraudēta, ikvienam ir jāturas cieši pie skaidro un vispāratzīto svēto vārsmu teksta, kas atklātas par viņu. Nav iespējams iedomāties lielāku pārkāpumu par to, ko izdarījis viņš. Viņš (Bahá'u'lláh) saka, un cildens un svēts ir Viņa Vārds: „Mani neprātīgie mīļotie ir uzskatījuši viņu pat par Manu sabiedroto, ir veicinājuši musināšanu mūsu zemē, un viņi, patiesi, ir intriganti.” Apdomājiet, cik muļķīgi ir šie ļaudis! Tie, kas ir bijuši Viņa (Bahá'u'lláh) klātbūtnē un uzlūkojuši Viņa vaigu, ir tomēr izplatījuši šādas tukšas runas, līdz – lai cildināti Viņa skaidrie un nepārprotamie vārdi – Viņš teica: „Ja viņš kaut uz brīdi pametīs Lietas pavēni, viņš katrā ziņā tiks iznīcināts.” Apsveriet! Kādu nozīmi Viņš (Bahá'u'lláh) piešķir acumirklīgai novirzei – proti, ja viņš novirzīsies par mata tiesu pa labi vai pa kreisi, viņa novirzīšanās būs viegli konstatējama un viņa niecība būs skaidri redzama. Un tagad jūs esat liecinieki tam, ka Dieva dusmas ir no visām pusēm uzbrukušas viņam (Muhammad 'Alí) un, ka dienu pēc dienas viņš tuvojas savai iznīcībai. Nepaies ilgs laiks, līdz jūs redzēsiet, ka viņš un viņa līdzgaitnieki būs ārēji un iekšēji nolemti galīgai bojāejai.

Vai var būt vēl lielāka novirzīšanās par Dieva derības laušanu? Vai var būt vēl lielāka novirzīšanās par Svētā Teksta vārdu un vārsmu sagrozīšanu un viltošanu, par ko ir liecinājis un paziņojis Mírzá Badí'u'lláh?

Vai var būt vēl lielāka novirzīšanās par derības Centra nomelnošanu? Vai var būt vēl kļiedzošāka novirzīšanās par nepatiesu un muļķīgu ziņu izplatīšanu par Dieva testamenta templi? Vai var būt vēl smagāka novirzīšanās par derības Centra nāves spriedumu, ko apliecina svētā vārsmā: „Tas, kas ceļ prasību, pirms pagājuši tūkstoš gadu...” lai gan viņš (Muḥammad ‘Alí) bez kauna Svētītās Dailes dzīves laikā cēla šādu prasību, kuru Viņš atspēkoja iepriekš minētajā veidā, un viņa (Muḥammad ‘Alí) prasības teksts, rakstīts ar viņa paša roku un apzīmogots ar viņa zīmogu, ir saglabājies. Vai var būt vēl pilnīgāka novirzīšanās par Dieva mīloto nepatiesu apvainošanu? Vai var būt vēl ļaunāka novirzīšanās par viņu apcietinājuma un ieslodzījuma izraisīšanu? Vai var būt vēl smagāka novirzīšanās par Svēto Rakstu un vēstījumu nodošanu valdības rokās, kuras viņi (valdība) varētu izmantot, lai nonāvētu šo pārestības cietušo? Vai var būt vēl varmācīgāka novirzīšanās par draudiem iznīcināt Dieva Lietu, pakalddarīnot un viltojot nomelnojošas vēstules un dokumentus, tā lai tie padara nemierīgu un satrauc valdību, un noved pie šī netaisnīgi apvainotā asinsizliešanas – šādas vēstules un dokumenti šobrīd ir valdības rokās. Vai var būt vēl pretīgāka novirzīšanās par viņa netaisnīgumu un sacelšanos? Vai var būt vēl apkaunojošākas novirzīšanās par sapulcējušos pestīšanas tautas izklīdināšanu? Vai var būt vēl zemiskāka novirzīšanās par šaubīgu cilvēku nevarīgajām interpretācijām? Vai var būt vēl negodīgākas novirzīšanās par sadošanos rokās ar svešiniekiem un Dieva ienaidniekiem?

Pirms dažiem mēnešiem, sadarbojoties ar citiem, viņš, kurš ir lauzis derību, sagatavoja dokumentu, pilnu ar apmelojumiem un apvainojumiem, kurā, pasargi

Kungs, daudzu citu apmelojumu starpā ‘Abdu’l-Bahá tiek uzskatīts par Kroņa nāvīgu ienaidnieku un nelabvēli. Viņi tā satrauca impērijas valdības locekļu prātus, ka beigās no Viņa Majestātes valdības tika nosūtīta izmeklēšanas komiteja, kas, pārkāpjot ikvienu taisnības un taisnīguma noteikumu, kuru ievērot pienāktos Viņa impēriskai Majestātei, nē, ar viskliedošāko ne-taisnību ķērās pie izmeklēšanas. Vienīgā patiesā Dieva nelabvēļi ielēca viņus no visām pusēm un skaidroja, un pārmērīgi pārspilēja dokumenta tekstu, kamēr viņi (komitejas locekļi) savukārt akli tam ticēja. Starp daudzajiem apmelojumiem bija pārmetumi, ka šis kalps ir pacēlis savu karogu šajā pilsētā, saucis ļaudis pulcēties zem tā, sagrābis varu un uzcēlis Karmela kalnā varenu cietoksni, sapulcējis ap sevi visus valsts iedzīvotājus un licis viņiem sev klausīt, izraisījis šķelšanos islāma ticībā, noslēdzis derību ar Kristus sekotājiem un, pasargi Dievs, ir grasījis izraisīt smagus pārkāpumus pret Kroņa varu. Lai Tas Kungs pasarga mūs no šādiem šausmīgiem meliem!

Saskaņā ar Dieva tiešo un svēto pavēli mums ir aizliegts celt citiem neslavu, mums ir jābūt miermīlīgiem un draudzīgiem, jāizturas taisnīgi un godīgi un jādzīvo saskaņā ar visiem pasaules cilvēkiem un tautām. Mums ir jāklausa valsts valdībai un jāizturas pret to labvēlīgi, jāuzskata neloyalitāte pret taisnīgu karali par neloyalitāti pret pašu Dievu un nelabvēlība pret valdību – par Dieva Lietas pārkāpumu. Ar šiem izšķirošajiem noslēguma vārdiem vēlos teikt – kā gan šie cietumnieki varētu nodoties šādām dīkām iedomām; kā gan šie ieslodzītie varētu izrādīt tādu neloyalitāti? Bet ak vai! Izmeklēšanas komiteja ir apliecinājusi un apstiprinājusi šos mana brāļa un manu nelabvēļu apmelojumus un iesniegusi

tos Viņa Majestātei valdniekam. Pašlaik nikna vētra trako ap šo ieslodzīto, kas gaida vai nu labvēlīgu vai nelabvēlīgu Viņa Majestātes spriedumu, lai Tas Kungs ar savu žēlastību liek viņam būt taisnīgam! Lai kādā situācijā ‘Abdu’l-Bahá atrastos, viņš absolūti rāmi un rimti ir gatavs uzupurēties un pazemīgi pakļauties Viņa gribai. Kāds pārkāpums gan ir vēl pretīgāks, riebīgāks un ļaunāks par šo?

Līdzīgā veidā naidīgie spēki ir nolēmuši nogalināt ‘Abdu’l-Bahá, un to pierāda liecība, kuru rakstījis Mírzá Shu‘á‘ulláh un kura ir šeit pievienota. Ir acīmredzams un nav apstrīdams tas, ka viņi slepeni un izsmalcināti ir sazvērējušies pret mani. Šie ir vārdi, kurus viņš rakstīja savā vēstulē: „Ikvienam brīdi es nolādu viņu, kas ir izraisījis šīs nesaskaņas, nolādu ar šiem vārdiem: „Kungs, neesi žēlīgs pret viņu”, un es ceru, ka Dievs drīz atklās to, kurš neizrādīs žēlastību pret viņu, kurš pašlaik valkā citu tērpu un par kuru es nevaru neko vairāk paskaidrot.” Ar šiem vārdiem viņš atsauca uz svēto vārsmu, kas sākas šādi: „Viņš, kas ceļ prasību, pirms ir pagājuši tūkstoš gadu...” Apdomājiet! Cik ļoti viņi vēlas ‘Abdu’l-Bahá nāvi! Apsveriet savās sirdīs frāzi „Es nevaru neko vairāk paskaidrot” un centieties saprast, kādas intrigas viņi izgudro šajā nolūkā. Viņi baidās, ka gadījumā, ja vēstule tiktu sīkāk paskaidrota, tā varētu nokļūt svešās rokās, un tad viņu intrigas tiktu izjauktas un sabruktu. Šī frāze tikai pareģo labas ziņas nākotnē, proti, ka attiecībā uz to ir veikti visi vajadzīgie sagatavošanās pasākumi.

Ak Dievs, mans Dievs! Tu redzi savu pārestības cietušo kalpu, cieši sagrābtu niknu lauvu, rijīgu vilku un asinskāru zvēru nagos. Visžēlīgi palīdzi man manas

mīlestības dēļ pret Tevi, lai es varu dzert no kausa, kuram pāri plūst uzticība Tev un kurš ir pārpilns Tavas dāsnās žēlastības, tā lai, nokrītot uz vaiga putekļos, es gulētu bez samaņas, kamēr mans tērps krāsojas sarkans no manām asinīm. Tāda ir mana vēlēšanās, manas sirds alkas, mana cerība, mans lepnums, mans gods. Ļauj, ak Kungs, mans Dievs un mans patvērums, lai manā pēdējā stundā mana nāve būtu kā muskuss, kas izplata godības aromātu! Vai ir vēl lielāka balva par šo? Nē, zvēru pie Tavas godības! Es lūdzu Tevi gādāt, lai nepaietu neviena diena, kurā es papildnam nedzertu no šī kausa, tik smagi ir tie noziegumi, ko izdarījuši tie, kas ir laužuši derību, izraisījuši nesaskaņas, bijuši ļaunprātīgi, musinājuši cilvēkus šajā zemē un Tevi noniecinājuši Tavu kalpu acīs. Kungs! Pasargā savu vareno ticības cietoksni no šiem derības laužējiem un aizstāvi savu aizklāto svētvietau no bezdievju uzbrukumiem! Tu, patiesi, esi varenais, spēcīgais, žēlīgais un stiprais.

Īsi sakot, ak jūs, Tā Kunga mīļotie! Galvenais musinātājs Mírzá Muḥammad ‘Alí saskaņā ar izšķirošajiem Dieva vārdiem savu neizmērojamo pārkāpumu dēļ ir zemu kritis un ticis šķirts no Svētā Koka. Patiesi, mēs neesam viņiem kaitējuši, bet viņi ir kaitējuši paši sev!

Ak Dievs, mans Dievs! Pasargā savus uzticamos kalpus no savtības un kaislību ļaunuma, ar savas mīlošās laipnības modro aci glāb viņus no ļaunprātības, naida un skaudības, dod viņiem patvērumu savas gādības neieņemamajā cietoksnī un, sargājot viņus no šaubu šautrām, liec viņiem būt par Tavu spožu zīmju izpausmēm, apgaismo viņu sejas ar mirdzošajiem stariem, kas izstaro no Tavas dievišķās vienotības Rītausmas, iepriecini

viņu sirdis ar vārsmām, kuras atklājusi Tava svētā ķēniņvalsts, stiprini viņu gurnus ar uzvarošo spēku, kas nāk no Tavas godības valstības. Tu esi visudāsnaiss, aizsargs, visuvarenais, žēlīgais!

Ak jūs, kas esat stingri derībā! Kad pienāks stunda, kurā šis putns ar laužtiem spārniem, kam netaisnīgi darīts pāri, aizlidos pie debesu pulkiem, kad tas aizsteigsies uz neredzamo valstību un tā mirstīgās miesas būs zudušas vai apraktas zem pīšļiem, tad lai Afnán, kas stingri ievēro Dieva derību un ir cēlušies no Svētuma Koka, Dieva Lietas Dižrokas (pīlāri) (lai viņus pavada Tā Kunga godība), kā arī visi draugi un mīļotie, visi kā viens, sasparojas un ceļas ar sirdi un dvēseli saskaņoti vēdī Dieva saldo aromātu, izplata Viņa Lietu un sekmē Viņa ticību. Viņiem nepieklājas atvilkt elpu ne brīdi, nedz arī meklēt atpūtu. Viņiem ir jādodas uz ikvienu valsti, jāšķērso ikviena klimata josla un jāapmeklē visi apvidi. Bez mitas un atpūtas un nelokāmiem līdz beigām, viņiem ikvienā zemē ir jāskandē uzvarošais sauciens „Ak Tu, godību Godība!” („Yá Bahá’u’l-Abhá!”), viņiem jāklūst slaveniem visā pasaulē, lai kur viņi dotos, ikvienā sanāksmē viņiem ir jādeg spoži kā svecēm un jāiededz Dieva mīlestības liesma ikvienā sapulcē, lai patiesības gaisma krāšņi atmirdz pašā pasaules sirdī, lai gan Austrumos, gan Rietumos Dieva Vārda pavēnī sapulcējas ļaužu pulki, lai izplatās svētuma saldaiss aromāts, lai sejas staro priekā, sirdis pildās ar dievišķo garu un dvēseles kļūst debešķīgas!

Šajās dienās vissvarīgākais uzdevums ir pasaules nāciju un tautu vadība. Izplatīt Dieva ticību ir ārkārtīgi svarīgi, jo tas ir tās pamatu stūrakmens. Šis pārestības cietušais kalps ir vadījis savas dienas un naktis,

sekmējot Dieva Lietu un mudinot ļaudis kalpot. Viņš nav atpūties ne brīdi, līdz Dieva Lietas slava izplatījās visā pasaulē un Abhá ķēniņvalsts debešķīgās melodijas atmodināja gan Austrumus, gan Rietumus. Dieva mīļotajiem tāpat ir jāseko šim paraugam. Tas ir uzticības noslēpums, tā ir prasība visiem tiem, kas kalpo pie Bahá Sliekšņa!

Kristus mācekļi aizmirsu paši sevi un visas pasaulīgās lietas, atstāja visas savas rūpes un mantību, šķīstīja sevi no savtības un kaislībām un ar absolūtu atsacīšanos no visa izklīda tuvu un tālu, lai aicinātu pasaules ļaudis pieņemt dievišķo vadību, līdz beigās viņi pārvērtu pasauli, apgaismoja zemes virsmu un līdz pat savai pēdējai stundai uzpurēja sevi Dieva Mīļotā ceļā. Beigās dažādās valstīs viņi kļuva par spožiem mocekļiem. Lai tie, kas ir rosīgi un izlēmīgi, seko viņu pēdās!

Ak mani mīlošie draugi! Pēc šī netaisnīgi cietušā šķiršanās no šīs pasaules svētā Lotus Koka Aghşán (zariem) un Afnán (dzinumiem), Dieva Lietas Dižrokām (pīlāriem) un Abhá Dailes mīļotajiem ir jāvērsas pie Shoghi Effendi – jaunā zara, kas atzarojies no abiem svētītajiem un svētajiem Lotus Kokiem, un augļa, kas izaudzis no divu Svētā Koka atvašu savienības – jo viņš ir Dieva zīme, izraudzītais zars, Dieva Lietas Aizbildnis, tas, pie kura jāvērsas visiem Aghşán, Afnán, Dieva Lietas Dižrokām un Viņa mīļotajiem. Viņš ir Dieva vārdu skaidrotājs, un viņa pēctecis būs pirmais no viņa tiešajiem pēcnācējiem.

Par svēto un jauneklīgo zaru, Dieva Lietas Aizbildni, kā arī par Vispasaules Taisnīguma Namu, ko ievēlēs vispārējās vēlēšanās, rūpēsies un tos aizsargās Abhá Daile, un tie būs Cildenā aizgādībā un nemaldīgā

vadībā (lai mana dzīve tiek ziedota Viņiem). Viss, ko viņi nolems, nāk no Dieva. Tie, kas ne viņam, nedz viņiem neklausīs, nebūs klausījuši Dievam. Tie, kas sacelsies pret viņu vai viņiem, būs sacēlušies pret Dievu. Tie, kas pretosies viņam, būs pretojušies Dievam. Tie, kas sacentīsies ar viņiem, būs sacentušies ar Dievu. Tie, kas apstrīdēs viņu, būs apstrīdējuši Dievu. Tie, kas noliegs viņu, būs nolieguši Dievu. Tie, kas neticēs viņam, būs neticējuši Dievam. Tie, kas novirzās, nošķiras un novēršas no viņa, patiešām novirzās, nošķiras un novēršas no Dieva. Lai Dieva dusmas, sašutums un atriebība tiek vērsta pret viņiem! Stiprais cietoksnis paliks neieņemams un drošs, pateicoties paklausībai viņam, kas ir Dieva Lietas Aizbildnis. Taisnīguma Nama locekļiem, visiem Aghşán, Afnán, Dieva Lietas Dižrokām ir jāklausā, jāpiekāpjas un jāpakļaujas Dieva Lietas Aizbildnim, jāvēršas pie viņa un jābūt pazemīgiem viņa priekšā. Tas, kas pretojas viņam, pretojas Patiesajam, šķeļ Dieva Lietu, spītē Viņa Vārdam un kļūst par musinātāju. Sargieties, sargieties, lai neatkārtojas dienas pēc (Bahá'u'lláh) debesbraukšanas, kad galvenais musinātājs kļuva augstprātīgs un dumpīgs un, aizbildinoties ar dievišķo vienotību, aplaupīja sevi un satrauca, un saindēja citus. Bez šaubām, ikviens iedomīgs cilvēks, kura mērķis ir nevienprātība un nesaskaņas, atklāti nepaziņos savus ļaunos nolūkus, nē, gluži ka viltots zelts viņš ķersies pie dažādām viltībām un atrunām, lai radītu šķelšanos Bahá'ļaužu starpā. Mans mērķis ir parādīt, ka Dieva Lietas Dižrokām ir jābūt vienmēr modriem, un, tiklīdz viņi redz, ka kāds sāk pretoties un protestēt pret Dieva Lietas Aizbildni, viņiem ir jāizstumj šis cilvēks no Bahá'ļaužu draudzes, un nekādā ziņā viņi nedrīkst pieņemt šī cilvēka

taisnošanos. Cik gan bieži smagi maldi ir maskējušies patiesības tērpā, lai sētu šaubu sēklas cilvēku sirdīs!

Ak jūs, Dieva mīļotie! Dieva Lietas Aizbildnim savas dzīves laikā ir jāieceļ savs pēctecis, lai pēc viņa šķiršanās no šīs pasaules nerastos nesaskaņas. Tam, ko viņš iecels par savu pēcteci, ir jābūt atraisītam no pasaulīgām lietām, viņam ir jābūt šķīstam, jābīstas Dieva, jābūt ziņošam, gudram un mācītam. Tādējādi, ja Dieva Lietas Aizbildņa pirmdzimtais neiemiesos šādu vārdu patiesību „Šis bērns ir sava ciltstēva slēptā būtība”, ja viņš nebūs mantojis sava tēva (Dieva Lietas Aizbildņa) garīgumu un viņa slaveno izcelsmi nepavadīs krietns raksturs, tad viņam (Dieva Lietas Aizbildnim) būs jāizvēlas cits zars par savu pēcteci.

Dieva Lietas Dižrokām no sava vidus ir jāievēlē deviņas personas, kas varētu vienmēr sniegt Dieva Lietas Aizbildnim svarīgu kalpošanu viņa darbā. Šīs deviņas personas ir jāievēlē vai nu vienbalsīgi vai ar Dieva Lietas Dižroku balsu vairākumu, un vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu ievēlētajām personām ir jāsniedz sava piekrišana tās personas izvēlei, kuru par savu pēcnācēju ir iecēlis Dieva Lietas Aizbildnis. Šī piekrišana ir jāsniedz tādā veidā, lai nevarētu atšķirt piekrītošās un noraidošās balsis (t. i., aizklātā balsojumā).

Ak draugi! Dieva Lietas Dižrokas ir jāizvirza un jāieceļ Dieva Lietas Aizbildnim. Visiem ir jābūt viņa aizbildnībā, un visiem ir jāklausa viņa pavēlēm. Ja kāds no Dieva Lietas Dižrokām vai kāds, kas nepieder pie viņiem, neklausīs un ierosinās šķelšanos, pār viņu nāks Dieva dusmas un atriebība, jo viņš būs pārkāpis patieso Dieva ticību.

Dieva Lietas Dižroku pienākums ir izplatīt dievišķās vēsmas, izglītēt cilvēku dvēseles, sekmēt izglītību, pilnveidot visu cilvēku raksturu un visos laikos un visos apstākļos būt šķīstiem un atraisītiem no pasaulīgām lietām. Ar savu uzvedību, izturēšanos, darbiem un vārdiem viņiem ir jāpauž bijība Dieva priekšā.

Dieva Lietas Dižroku institūcijai norādījumus sniedz un viņus vada Dieva Lietas Aizbildnis. Viņam ir nepārtraukti jāmudina viņi censties un pūlēties no visa spēka izplatīt Dieva saldās vēsmas un vadīt visus pasaules ļaudis, jo tieši dievišķā vadība apgaismo visumu. Nav nekādā ziņā atļauts ne uz brīdi neņemt vērā šo absolūto pavēli, kas visiem ir saistoša, lai pastāvošā pasaule varētu kļūt par Abhá paradīzi, lai zeme kļūtu par debesīm, lai strīdi un nesaskaņas cilvēku, tautu, nāciju un valdību starpā izzustu, lai visi zemes iemītnieki kļūtu par vienu tautu un vienu rasi, lai visa pasaule taptu par vienām mājām. Ja arī rastos domstarpības, lai tās būtu draudzīgas un tās pārliecinoši izšķirtu augstākais tribunāls, kas sastāvētu no visas pasaules valdību un tautu pārstāvjiem.

Ak jūs, Tā Kunga mīļotie! Šajā svētajā virsvaldībā sadursmes un strīdi nav nekādā ziņā pieļaujami. Ikviens agresors laupa sev Dieva žēlastību. Ikvienam ir jāizrāda pret visiem pasaules cilvēkiem un tautām vislielākā mīlestība, taisnīgums, godīgums un sirsnīga laipnība, vienalga, vai tie ir draugi vai svešinieki. Tik stipram ir jābūt mīlestības un mīlošas laipnības garam, lai svešinieks kļūtu par draugu, ienaidnieks – par īstu brāli un lai starp viņiem nebūtu nekādu nesaskaņu, jo vienprātīgums nāk no Dieva, bet visi ierobežojumi ir pasaulīgi. Tādējādi cilvēkam ir jācenšas, lai viņa dzīvē

izpaužas tikumi un pilnība, kuru gaisma apspīd ikvienu cilvēku. Saules gaisma spīd pār visu pasauli, un dievišķā likteņa žēlsirdīgā plūsma apņem visas tautas. Dzīvinošas vēsmas atdzīvina ikvienu dzīvu radību, un visas būtnes, kam dāvāta dzīvība, gūst savu tiesu un daļu no Viņa debesu galda. Tāpat arī vienīgā patiesā Dieva kalpu mīlestība un mīlošā laipnība ir dāsni un bez izšķirības jāsniedz visai cilvēcei. Šajā ziņā nav pieļaujami nekādi izņēmumi un ierobežojumi.

Tāpēc, ak mani mīlošie draugi, ar vislielāko patiesīgumu, godīgumu, uzticību, laipnību, labvēlību un draudzību saejieties ar visiem pasaules cilvēkiem, tautām un reliģijām, lai esamības pasaule būtu prieka pārpilna par Bahá žēlastību, lai tumsonība, nelabvēlība, naidis un ļaunprātība izzustu no pasaules un atsvešinātības tumsu starp pasaules cilvēkiem un tautām nomainītu vienotības gaisma. Ja citas tautas un nācijas ir nodevīgas pret jums, izrādiet tām savu uzticību, ja tās ir netaisnīgas pret jums, esiet taisnīgi pret tām, ja tās ir atturīgas pret jums, centieties tās savaldzināt, ja tās ir naidīgas pret jums, esiet draudzīgi pret tām, ja tās saindē jums dzīvi, saldiniet viņu dvēseles, ja tās jūs ievaino, esiet dziedinošs balzams viņu brūcēm. Tādas ir neliekuļoto īpašības. Tādas ir patiesīgo īpašības.

Un tagad par Taisnīguma Namu, ko Dievs ir svētījis kā visa labā avotu un atbrīvojis no visiem maldiem – tas ir jāievēlē vispārējās vēlēšanās, proti, visiem ticīgajiem. Tā locekļiem ir jāiemieso bijība pret Dievu, un viņiem jābūt zināšanu un izpratnes rītausmām, viņiem ir jābūt nelokāmiem savā ticībā Dievam un visas cilvēces labvēļiem. Ar šo Namu ir domāts Vispasaules Taisnīguma Nams, proti, visās valstīs ir jānodibina otrās pakāpes

taisnīguma nami, un šo otrās pakāpes taisnīguma namu locekļiem ir jāievēlē Vispasaules Nama locekļi. Šai institūcijai ir jāuztic visas lietas. Tas izdod visus rīkojumus un noteikumus, kas nav atrodami Svētajos Tekstos. Šai institūcijai jārisina visas grūtās problēmas, un Dieva Lietas Aizbildnis ir tā svētais vadītājs un ievērojams tā loceklis visā tā darbības laikā. Ja viņš pats neapmeklē tā apspriedes, viņam ir jāieceļ savs pārstāvis. Ja kāds no (Taisnīguma Nama) locekļiem izdara kādu grēku, kas kaitē kopējai labklājībai, Dieva Lietas Aizbildnim ir tiesības pēc sava ieskata viņu izslēgt, un ticīgajiem tad viņa vietā ir jāievēlē kāds cits loceklis. Šis Taisnīguma Nams izdod likumus, un valdība tos īsteno. Likumdevēja institūcijai ir jāpastiprina izpildvara, izpildvaras institūcijai ir jāatbalsta likumdevējs un jāpalīdz tam, lai ar ciešas savienības un saskaņas palīdzību šie abi spēki, kas ir godīguma un taisnīguma pamats, kļūtu noturīgi un spēcīgi, lai visi pasaules apvidi taptu kā pati paradīze.

Ak Kungs, mans Dievs! Palīdzi saviem mīļotajiem būt stipriem Tavā ticībā, staigāt Tavus ceļus un būt nelokāmiem Tavā Lietā. Visžēlīgi palīdzi viņiem pārvarēt savtības un kaislību uzbrukumus un sekot dievišķās vadības gaismai. Tu esi spēcīgais, žēlīgais, pašpastāvošais, veltītājs, līdzjūtīgais, visuvarenais, visudāsnaiss.

Ak, ‘Abdu’l-Bahá draugi! Tas Kungs, apliecinot savu bezgalīgo dāsnumu, ir visžēlīgi izrādījis labvēlību saviem kalpiem, ļaudams tiem maksāt noteiktu naudas nodevu (Huqúq), kas pēc labākās sirdsapziņas atdodama Viņam, kaut arī Viņš, Patiesais, un Viņa kalpi vienmēr ir bijuši neatkarīgi no visām radītajām lietām, un patiesi Dievs, kuram pieder viss, stāv augstāk par

jebkādu nepieciešamību pēc dāvanām no savas radības. Tomēr šī noteiktā naudas nodeva dara cilvēkus stingrus un nelokāmus un piesaista tiem dievišķo svētību. Šis ziedojums ir jāpiedāvā ar Dieva Lietas Aizbildņa starpniecību, lai to varētu izlietot Dieva vēsmu izplatīšanai un Viņa Vārda cildināšanai, labiem darbiem un kopējai labklājībai.

Ak jūs, Tā Kunga mīļotie! Jums pieklājas pakļauties visiem monarhiem, kas ir taisnīgi, un izrādīt uzticību ikvienam taisnprātīgam karalim. Kalpojiet nešaubīgi un uzticīgi pasaules valdniekiem! Klausiet viņiem un vēliet viņiem labu! Neiejaucieties politiskās lietās bez viņu atļaujas, jo nodevība pret taisnīgu valdnieku ir nodevība pret pašu Dievu!

Tāds ir mans padoms un Dieva pavēle jums. Labi klājas tiem, kas rīkojas saskaņā ar to.

* * *

(Šis ar roku rakstītais dokuments ir ilgu laiku glabāts zem zemes, un mitrums ir tam kaitējis. Kad to izcēla gaismā, bija redzams, ka mitrums ir sabojājis dažas tā daļas, un, neskatoties uz lielām nelaimēm, kas piemeklēja Svēto Zemi, tas palika neskartas.)

OTRĀ DAĻA

Viņš ir Dievs!

Ak mans Kungs, manas sirds Ilgojums, Tu, ko es piesaucu, Tu, kas esi mans Atbalsts un mana Paspārne, mans Palīgs un mans Patvērums! Tu redzi mani, iegrimušu nelaimju okeānā, kas ir pārpludinājušas manu dvēseli, ciešanu ūdeņos, kas nospiež manu sirdi, likstās, kas izklien Tavu saietu, nedienās un sūpēs, kas izdzenā Tavu ganāmpulku. Smagi pārbaudījumi ir aplenkuši mani, un briesmas draud man no visām pusēm. Tu redzi mani, iegremdētu nepārvarama posta jūrā, iekritušu neizmērojamā bezdibenī, ienaidnieku nomocītu un viņu naida liesmas aprītu, savu tuvinieku iekvēlinātu – ar viņiem Tu noslēdzi savu stingro derību un savu nemainīgo testamentu, kurā Tu liec viņiem vērst savas sirdis uz šo nelaimīgo, kam darīts pāri, lai atturētu no manis neprātīgos un netaisnos un liktu šim vientuļniekam paskaidrot visu, par ko viņi strīdas attiecībā uz Svēto Grāmatu, lai viņiem tiktu atklāta patiesība, viņu šaubas tiktu kļiedētas un Tavas nepārprotamās zīmes izplatītas.

Un tomēr Tu redzi, ak Kungs, mans Dievs, ar savu aci, kas ir vienmēr nomodā, ka viņi ir lauзуši Tavu derību un uzgriezuši tai muguras un ka ar naidu un dumpīgumu viņi ir nomaldījušies no Tava testamenta un ļaunā nolūka sacēlušies pret Tevi.

Nelaimes ir tikai vairojušās, kad viņi ar neciešamu cietsirdību cēlās, lai uzveiktu un satriektu mani, kad viņi izsūtīja uz visām pusēm savus šaubu rakstus un nekaunīgi apmeloja mani. Viņiem nepietika ar to, un

viņu vadonis, ak mans Dievs, ir iedrošinājies iestarpināt Tavā Grāmatā un sagrozīt Tavu nepārprotamo Svēto Tekstu, un viltot to, ko atklājusi Tava Visugodinātā Spalva. Viņš arī ļaunprātīgi ievietoja to, ko Tu atklāji tam, kurš bija gaužām nežēlīgs pret Tevi, kas neticēja Tev un noliedza Tavas brīnumainās zīmes, tajā tekstā, ko Tu biji atklājis šim Tavam kalpam, kuram šajā pasaulē ir nodarīts pāri. Visu to viņš darīja, lai pieviltu cilvēku dvēseles un lai iedvestu Tev uzticīgo sirdīs savus ļaunos musinājumus. Par to liecināja viņu otrais vadonis, uzrakstot to ar savu roku un apzīmogojot to ar savu zīmogu, un izplatot to visos apvidos. Ak mans Dievs! Vai gan ir iespējama smagāka netaisnība par šo? Un tomēr viņi nerimās, bet turpināja stūrgalvīgi izplatīt savus melus un neslavu, ar nicinājumu un meliem musināt ļaudis pret šīs valsts un citu valstu valdībām, liekot tām uzskatīt mani par musinātāju un pildot valdības locekļu prātus ar apmelojumiem, kuros ir pretīgi klausīties. Tāpēc valdība bija tā satraukta, valdnieks nobijās, un aristokrātijai radās aizdomas. Prāti bija satraukti, lietu kārtība – izjaukta, dvēseles – samulsinātas, ciešanu un bēdu uguns – aizdedzināta cilvēku krūtīs, (Saimes) Svētās Lapas bija satricinātas un iedragātas, viņu acis pārplūda asarām, atskanēja viņu nopūtas un vaimanas, un sirdis viņiem dega krūtīs skumjās par Tavu pāridarījumus cietušo kalpu, kas bija kritis par upuri saviem radniekiem, kuri bija kļuvuši par viņa ienaidniekiem.

Kungs! Tu redzi visus apraudam mani un manus radniekus priecājamies par manām bēdām. Pie Tavas godības, ak mans Dievs! Pat daži no maniem ienaidniekiem ir apraudājuši manas bēdas un ciešanas, un vairāki no skauģiem ir lējuši asaras par manām raizēm, trimdu un bēdām. Viņi to darīja tāpēc, ka viņi nerada

manī neko citu kā mīlestību un rūpes un nemanīja neko citu kā labsirdību un līdzjūtību. Kad viņi redzēja mani, ieogrūstu postā un nelaimē un kļuvušu par mērķi likteņa bultām, viņu sirdis pildījās ar līdzjūtību, viņu acīs parādījās asaras, un viņi apliecināja: „Tas Kungs ir mūsu liecinieks; mēs neesam neko citu pieredzējuši no viņa kā tikai uzticību, dāsnumu un lielu līdzjūtību.” Derības lauzēji, ļauna vēstītāji tomēr kļuva aizvien nīknāki savā ļaunprātībā, viņi priecājās par to, ka es biju kritis par upuri smagiem pārbaudījumiem, viņi sacēlās pret mani un gaviļēja par sirdi plosošajiem notikumiem ar mani.

Ar visu savu sirdi un daiļrunību es lūdzu Tevi, ak Kungs, mans Dievs, neatmaksāt viņiem par viņu cietirdību un ļaunajiem darbiem, viņu viltībām un nelietībām, jo viņi ir nesaprātīgi un aprobežoti un nezina, ko dara. Viņi neatšķir labu no ļauna, nedz pareizo no nepareizā, nedz taisnīgumu no netaisnīguma. Viņi pakļaujas savām vēlmēm un seko to cilvēku pēdās, kas ir visnepilnīgākie un muļķīgākie viņu starpā. Ak mans Kungs! Apžēlojies par viņiem, šajos nemierīgajos laikos pasargi viņus no likstām un liec, lai visi pārbaudījumi un visas grūtības tiek uzveltas Tavam kalpam, kas ir iemests šajā tumšajā bedrē. Lai man par daļu krīt visas bēdas, un upurē mani savu mīļoto labā! Ak visaugstais Kungs! Lai mana dvēsele, mana dzīvība, mana būtne, mans gars un es viss tieku ziedots viņiem! Ak Dievs, mans Dievs! Pazemīgs savā pielūgsmē un kritis Tavā priekšā uz vaiga, es karsti lūdzu Tevi piedot visiem, kas sāpinājuši mani, visiem, kas sazvērējušies pret mani un aizvainojuši mani, un padarīt baltus visus to cilvēku noziegumus, kas bijuši netaisnīgi pret mani! Dāvā viņiem savas lielsiskās dāvanas, iepriecini viņus, atbrīvo viņus

no bēdām, sniedz viņiem mieru un labklājību, piešķir viņiem savu svētlaimi un apber viņus ar savām balvām!

Tu esi visspēcīgais, žēlīgais, palīgs briesmās, pašpastāvošais!

Ak mīlie draugi! Es pašlaik esmu lielās briesmās, un cerības dzīvot kaut vienu stundu man ir zudušas. Tāpēc es esmu spiests rakstīt šīs rindas, lai aizstāvētu Dieva Lietu, saglabātu Viņa likumus, aizsargātu Viņa Vārda un Viņa mācību neaizskaramību. Zvēru pie Mūžsenās Dailes! Šis pārestības cietušais nekad nav turējis un arī netur ļaunu prātu ne pret vienu cilvēku, viņš neieņīst nevienu cilvēku, un viss, ko viņš saka, ir pasaules labā. Mans augstākais pienākums tomēr liek man aizsargāt un saglabāt Dieva Lietu. Tāpēc ar lielu nožēlu es dodu jums padomu, sakot: Glabājiet Dieva Lietu, sargājiet Viņa likumus un vislielākajā mērā bīstieties nesaskaņu. Tas ir Bahá ļaužu ticības pamats (lai ziedoju savu dzīvību viņu labā): „Viņa Svētība, Cildenais (Báb), ir Dieva vienotības un vienesmes Izpausme un Mūžsenās Dailes Priekštecis. Viņa Svētība, Abhá Daile (lai ziedoju savu dzīvību Viņa nelokāmajiem draugiem) ir augstākā Dieva Izpausme un Viņa dievišķās būtības Rīta Zvaigzne. Visi pārējie ir Viņa kalpi un pilda Viņa pavēles.” Visiem ir jāvērsas pie Vissvētākās Grāmatas, un viss, kas tajā nav skaidri un nepārprotami rakstīts, ir jānodod Vispasaules Taisnīguma Namam. Viss, ko šī institūcija vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu nolemj, patiešām ir patiesība un Dieva nolūks. Tie, kas no šī lēmuma novirzīsies, patiesi pieder pie tiem, kas mīl nesaskaņas, ir ļaunprātīgi un novērsušie no derības Kunga. Ar šo Namu ir domāts Vispasaules Taisnīguma Nams, kurš ir jāievēlē visām valstīm, proti, no tiem Austrumu

un Rietumu apvidiem, kuros atrodami (Dieva) mīļotie, tādā pašā veidā, kādā parasti notiek vēlēšanas Rietumu valstīs, kā, piemēram, Anglijā.

Ievēlētajiem (Vispasaules Taisnīguma Nama) locekļiem ir jāpulcējas noteiktā vietā un jāapspiež visas problēmas, kas radījušas domstarpības, jautājumi, kas ir nesaprotami, un lietas, kas nav skaidri un nepārprotami pierakstītas Grāmatā. Visam, ko viņi nolemj, ir jābūt tādai pašai ietekmei, kāda ir Tekstam. Un tādā pašā veidā, kā šim Taisnīguma Namam ir pilnvaras pieņemt likumus, kas nav skaidri un nepārprotami pierakstīti Grāmatā, un kārtot ikdienas darījumus, tam ir tiesības arī atcelt šos lēmumus. Tā, piemēram, Taisnīguma Nams var šodien pieņemt kādu konkrētu likumu un īstenot to, bet pēc simts gadiem, kad apstākļi būs dziļi mainījušies un situācija būs pilnīgi citāda, citam Taisnīguma Namam saskaņā ar laikmeta prasībām būs pilnvaras mainīt šo likumu. Tam būs tiesības to darīt, jo šis likums nepārstāv daļu no dievišķā skaidrā Teksta. Taisnīguma Nams ir gan savu likumu ierosinātājs, gan to atcēlējs.

Viens no Dieva Lietas svarīgākajiem pamatprincipiem ir izvairīties no derības laužējiem, jo viņi var pilnīgi iznīcināt Dieva Lietu, sagraut Viņa likumus un izdeldēt visus pagātnes centienus. Ak draugi! Jums pienākas ar cieņu atcerēties Viņa Svētības, Cildenā, pārbaudījumus un izrādīt uzticību mūžam Svētajai Dailei. Ir jāpieliek vislielākās pūles, lai visas bēdas, pārbaudījumi un ciešanas, visas šķīstās un svētās asinis, kas bagātīgi izlietas Dieva ceļā, neizrādītos veltīgas. Jūs labi zināt, ko nodarījuši galvenais musinātājs Mírzá Muḥammad ‘Alí un viņa līdzgaitnieki. Viens no viņa grēka darbiem ir

Svētā Teksta sagrozīšana, kurš mums visiem ir zināms, lai slavēts Tas Kungs, un to ir pierādījis un apstiprinājis savā liecībā viņa brālis Mírzá Badí‘u’lláh, kurš ar savu roku ir uzrakstījis atzīšanos, to apzīmogojis, nodrukājis un izplatījis. Tas ir tikai viens no viņa noziegumiem. Vai ir iespējams iedomāties vēl lielāku pārkāpumu par šo, šādu Svētā Teksta viltošanu? Nē, zvēru pie Tā Kunga taisnīguma! Viņā (Muḥammad ‘Alí) pārkāpumi ir pierakstīti atsevišķā lapiņā. Lūdzu, Dievu, lai jūs to izlasāt.

Īsi sakot, saskaņā ar skaidro un nepārprotamo dievišķo Tekstu, vismazākais pārkāpums padarīs šo vīru par kritušu radījumu, un kāds gan pārkāpums ir smagāks par mēģinājumu sagraut dievišķo Ēku, lauzt derību, novirzīties no testamenta, viltot Svēto Tekstu, sēt šaubu sēklas, apmelot ‘Abdu’l-Bahá, izvirzīt prasības, kurām Dievs nav viņu pilnvarojis, uzkurināt citus uz ļaundarbām un censties izliet ‘Abdu’l-Bahá asinis, un darīt vēl citus ļaunus darbus, kurus visus jūs zināt. Tādējādi ir skaidrs, ka gadījumā, ja šim vīram izdotos izraisīt šķelšanos Dieva Lietā, viņš to pilnīgi sagrautu un iznīcinātu. Bīstieties tuvoties šim vīram, jo tuvoties viņam ir bīstamāk par tuvošanos ugunij!

Žēlīgais Dievs! Pēc tam, kad Mírzá Badí‘u’lláh bija ar savu roku uzrakstījis, ka šis vīrs (Muḥammad ‘Alí) ir lauzis derību, un apliecinājis, ka viņš ir viltojis Svēto Tekstu, viņš saprata, ka atgriezties pie patiesās ticības un apliecināt uzticību derībai un testamentam nekādā ziņā nesekmēs viņa savtīgās vēlmes, viņu pārņēma nožēla par to, ko viņš bija izdarījis, un viņš centās slepeni savākt drukāto atzīšanos, kopā ar galveno musinātāju viņš vērpja intrigas pret mani un katru dienu informēja

viņu par notikumiem manā saimē. Viņam ir pat bijusi vadoša loma ļaunajos darbos, kas pēdējā laikā ir veikti. Lai slavēts Dievs par to, ka stāvoklis ir nostabilizējies un mūsu mīļotie atguvuši daļēju mieru. Tomēr kopš tās dienas, kad viņš atkal pievienojās mums, viņš ir sācis sēt nemiera sēklas. Dažas no viņa mahinācijām un intrigām tiks pierakstītas atsevišķā lapiņā.

Mans nolūks tomēr ir parādīt, ka draugiem, kas ir stingri un nelokāmi savā uzticībā derībai un testamentam, ir jābūt vienmēr nomodā, lai pēc tam, kad šis pārestības cietušais būs šķīries no šīs pasaules, šis izmanīgais un aktīvais ļaundaris neizraisītu šķelšanos, slepeni nesētu šaubu un musināšanas sēklas un galīgi neizskaustu Dieva Lietu. Es tūkstoš reižu atkārtāju, vairieties viņa klātbūtnes! Uzmanieties un esiet modri! Novērojiet un pārbaudiet, ja kādam atklāti vai slepeni ir vismazākā saistība ar viņu, izstumiet viņu no sava vidus, jo viņš noteikti izraisīs šķelšanos un postu!

Ak jūs, Tā Kunga mīļotie! Centieties no visas sirds aizsargāt Dieva Lietu no liekuļu uzbrukumiem, jo šādas dvēseles liek taisnajam tapt negodīgam un visiem labajiem centieniem dot pretējus rezultātus.

Ak Dievs, mans Dievs! Es aicinu Tevi, Tavus praviešus un Tavus vēstnešus, un Tavus svētos būt par lieciniekiem tam, ka es esmu pārlicinoši sludinājis Taviem mīļotajiem Tavus pierādījumus un skaidri izklāstījis viņiem visas lietas, lai viņi varētu būt modri par Tavu ticību, apsargāt Tavu taisno ceļu un aizstāvēt Tavus spožos likumus. Tu, patiesi, esi vizzinošais, visuviedais!

TREŠĀ DAĻA

Viņš ir Liecinieks, visa Piepildījums!

Ak mans Dievs, mans Mīļotais, manas sirds Ilgojums! Tu zini, Tu redzi, kas ir noticis ar Tavu kalpu, kurš ir zemojies pie Tavām Durvīm, un Tu zini tos grēka darbus, ko pret viņu ir izdarījuši ļaunprātīgie, kas ir laužuši derību un uzgriezuši muguras Tavam testamentam. Dienas laikā viņi vērsa savas naida bultas pret mani, un nakts laikā viņi slepeni sazvērējās sāpināt mani. Rītausmā viņi nodarīja man to, par ko Debesu Pulki vaimanāja, un vakara krēslā viņi pacēla pret mani tirānijas zobenu un bezdievju klātbūtnē meta uz mani savas apmelojumu bultas. Par spīti viņu noziegumiem Tavš pazemīgais kalps bija pacietīgs un panesa ikvienu nelaimi un viņu uzliktu pārbaudījumu, lai gan ar Tavu spēku un varu viņš būtu spējis atspēkot viņu vārdus, nodzēst viņu uguni un apslāpēt viņu dumpības liesmas.

Tu redzi, ak mans Dievs, ka mana pacietība, izturība un klusuciešana ir tikai vairojusi viņu cietsirdību, viņu augstprātību un viņu lepnību. Pie Tavas godības, ak mans Mīļotais! Viņi ir atteikušies Tev ticēt, sacēlušies pret Tevi, nedodot man ne mirkli atelpas un miera, lai es varētu pienācīgi un kā nākas godāt Tavu Vārdu cilvēces priekšā un ar visu sirdi, kas pāri plūst no prieka par Abhá ķēniņvalsts iemītniekiem, kalpot pie Tava svētā Sliekšņa.

Kungs! Mans bēdu kauss plūst pāri malām, un no visām pusēm pret mani tiek vērsti nikni triecieni. Mani apņem ciešanu šautras, un bēdu bultas līst pār mani. Likstas nomāc mani un manu spēku, jo ienaidnieku

uzbrukumi ir padarījuši mani vāju, tāpēc ka es esmu viens un pamests savās bēdās. Kungs! Apžēlojies par mani, pieņem mani pie sevis, liec man dzert no mocekļu kausa, jo pasaules plašumi vairs nespēj mani nest.

Tu, patiesi, esi līdzietīgais, līdzjūtīgais, žēlsirdīgais un visudāsnaiss!

Ak jūs, taisnie, patiesīgie un uzticīgie šī daudzcietušā draugi! Visi zina, kādas nelaimes un likstas šim pārestības cietušajam cietumniekam ir uzsūtījuši tie, kas laužuši derību, tajā laikā, kad pēc pasaules Ausekļa norietēšanas viņa sirds bija skumju pārņemta par smago zaudējumu.

Kad visās zemes daļās Dieva ienaidnieki, Patiesības Saules norieta iedrošināti, pēkšņi ar visu spēku uzbruka, izmantojot šo lielās nelaimes brīdi, derības laužēji cēlās ar lielu nežēlību nodomā kaitēt un uzkurināt naida garu. Ik brīdi viņi veica kādu ļaunu darbu un sparīgi sēja smagas musināšanas sēklas, lai sagrautu derības Ēku, bet šis nepatiesi apvainotais, šis cietumnieks darīja visu iespējamo, lai slēptu un aizplīvurotu viņu ļaunprātības, dāvādams viņiem iespēju tās nožēlot un laboties. Viņa pacietība un izturība, saskaroties ar šiem ļaunajiem darbiem, tomēr padarīja šos dumpiniekus vēl iedomīgākus un pādrošākus, un ar skrejlapām, kas bija pašrocīgi rakstītas, viņi sēja šaubu sēklas, drukājot šīs skrejlapas un izplatot tās visā pasaulē, pārliecībā, ka šādi muļķīgi pasākumi mazinās derības un testa-
menta ietekmi.

Tad Tā Kunga mīļotie cēlās, lielas pārliecības un uzticības iedvesmoti, un ar ķēniņvalsts varas, dievišķā spēka, debesu žēlastības un dāsnuma neizmērojamo

palīdzību viņi atsita derības laužēju uzbrukumus gan drīz septiņdesmit traktātos, un, sniedzot pārlicinošus pierādījumus, nepārprotamas liecības un skaidrus tekstus no Svētajiem Rakstiem, viņi atspēkoja derības laužēju šaubu rakstus un ļaunumu sējošās skrejlapas. Galvenā musinātāja viltība tika tādējādi atmaskota, viņu piemeklēja Dieva dusmas, un viņš tika pazemots un krita negodā, kas nebeigsies līdz pastardienai. Zems un nožēlojams ir ļaundaru liktenis, un viņi cieš smagus zaudējumus.

Kad, neuzvarot cīņā par saviem mērķiem, viņi zaudēja cerības uzveikt Dieva mīļotos, redzēja Viņa testa-
menta karogu plīvojam visos apvidos un pārlicinājās par Līdzcietīgā derības varu, viņos ar neizsakāmu spēku iedegās skaudības liesmas. Ar lielu sparū, piepūli, ļaunprātību un naidu viņi izvēlējās citu ceļu un izdomāja citu plānu – iedegt musināšanas liesmas pašā valdībā un tādējādi likt tai uzskatīt, ka šis nepatiesi apvainotais, šis cietumnieks, ir strīda izraisītājs, nelabvēlīgi noskaņots pret valdību, ienīst Kroni un ir tā pretinieks. Varbūt ir iespējams nonāvēt ‘Abdu’l-Bahā un likt viņa vārdam nogrimt aizmirstībā, līdz ar ko derības ienaidniekiem varētu rasties izdevība virzīties uz priekšu, un, piecērtot piešus savam kaujas rumakam, nest visiem smagus zaudējumus un sagraut pašus Dieva Lietas ēkas pamatus, jo tik bīstama ir šo melīgo ļaužu rīcība un uzvedība, ka viņi ir kļuvuši par cirvi, kas tiecas nocirst Svētītā Koka saknes. Ja viņiem ļaus turpināt savus ļaunos darbus, viņi dažu dienu laikā iznīcinās Dieva Lietu, Viņa Vārdu un paši sevi.

Tāpēc Tā Kunga mīļotajiem ir pilnīgi jāizvairās no viņiem, jāatmasko viņu mahinācijas un ļaunie

apmelojumi, jāaizsargā Dieva likumi un Viņa reliģija, visiem kā vienam jāiesaistās Dieva saldo vēsmu izplatīšanā un, cik labi vien iespējams, jācenšas sludināt Viņa mācība.

Ja kāda sanāksme kļūst par šķērsli ticības gaismas izplatīšanai, lai Dieva mīļotie sniedz viņiem padomu, sacīdami: „No visām Dieva dāvanām visdziženākā ir ticības izplatīšanas dāvana. Tā piesaista mums Dieva labvēlību un ir mūsu pirmais pienākums. Kā gan mēs varētu laupīt sev šādu dāvanu? Nē, mēs ziedojam Abhá Dailei savu dzīvību, savu mantību, savas ērtības, savu mieru un izplatām Dieva ticību.” Tomēr ir jāievēro piesardzība un apdomība, kā ir teikts Grāmatā. Nekādā ziņā plīvurs nav jānorauj pēkšņi. Lai godību Godība jūs pavada!

Ak jūs, uzticīgie ‘Abdu’l-Bahá mīļotie! Jums ir vislielākā mērā jā rūpējas par Shoghi Effendi, šo dzinumu, kas atzarojies no diviem svētajiem un dievišķajiem Lotus Kokiem, un tajos nobriedušo augli, kura starojošo dabu nespēj aptraipīt nekādi bezcerības un bēdu putekļi un kurš dienu no dienas top laimīgāks, priecīgāks un garīgāks un pats kādu dienu kļūs par auglīgu koku.

Tālab, ka viņš pēc ‘Abdu’l-Bahá ir Dieva Lietas Aizbildnis, Afnán, Lietas Dižrokām (pīlāriem) un Tā Kunga mīļotajiem ir jā klausu viņam un jā vērsas pie viņa. Tas, kas neklausu viņam, nebūs klausījis Dievam. Tas, kas novēršas no viņa, būs novērsies no Dieva, un tas, kas noliedz viņu, būs noliedzis Patieso. Sargieties, lai neviens nepareizi neiztulkotu šos vārdus un kā tie, kas pēc (Bahá’u’lláh) debesbraukšanas dienas lauza

derību, neaizbildinātos, nepaceltu dumpja karogu, ne-
kļūtu spītīgi un plaši neatvērtu durvis maldīgām in-
terpretācijām. Nevienam nav dotas tiesības uzspiest
kādam savus uzskatus vai izteikt savu īpašo pārliecību.
Visiem ir jāmeklē vadība un jāvēršas pie Lietas Centra
un Taisnīguma Nama. Un tas, kas vēršas pie kāda cita,
patiešām smagi maldās.

Lai godību Godība jūs pavada!

